

Biz

– SerapATAY · 13 Nisan 2011

BİZ

Biz yaşam denen karmaşanın, amatör ressamlarıydık
Yarım asırlık çınarın toprağa kök salmasıydık
Dalları kırılmış, yaprakları fırtınalarda savrulmuş
Dinmeyen sancıların şiir dilinde yansımasıydık

Biz insandık, bakışlarda donuklaşan gözler
Mutlu olmayı beklerken, armağandı acı keder
Hayat bir okyanustu, kulaç atarken boğulan bizler
Can yeğimizi takmayı öğrenemeden yitişler

Biz hayatın tik tak seslerine ayak uydurmuş karıncalar
Ekmeğin peşine düşmüş, iki ayaklı yaratıklar
Duyularımıza esir düşen, yorgun savaşçılar
Talan olmuş bir ömrün, geceye düşen sessizliği

Biz kimdik, bir anlık zevk uğruna, ana rahmine düşen cenin
Sessiz çığlıklarını kaleminle paylaşan yorgun şair
Talihin yanına uğramadığı, yüzde güzel kalpte özel insan
Sevmeyi bile becerememiştik, tutamamıştık mutluluğun elini

Biz adresi olmayan bir yolda, sevgiye adımlayan insanlar
Karanlıkları aşp, kilitli sandıktaki hazineye kavuşmaktı belki özlem
Çocuksu gözlerde, ruh ikizini ısrarla beklemek
Ağlama insanoğlu ağlama, tüm olmayı bırak, yaşamaya bak.

SERAP ATAY

13-4-2011